

Mødet udsat kl. 12.05

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptages.

Bollmann (CD):

Jeg kunne ikke drømme om at kritisere formanden for den måde, møderne bliver ledet på, men det var ærgerligt, at mødet blev afbrudt på det tidspunkt, for der var ved at være en god debat i gang. Jeg håber, der kommer nogle og vil være med igen.

Sådan som jeg læser forespørgslen, er der to elementer i den, nemlig hvad ministeren kan oplyse om stigningen i arbejdsløsheden, og hvad regeringen vil gøre for at afværge denne stigning.

Jeg vil gerne starte med at sige, at selv om debatten her uvilkårligt lægger op til en kritik af regeringen og dens politik, og selv om jeg – måske ikke helt utilsigtet – kommer med nogle få kritikpunkter, vil jeg godt slå fast, at CD har et medansvar og selvfølgelig også vedkender sig det for den politik, der blev ført fra september 1982 til juni 1988. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Mange af de resultater, vi har set undervejs, og som vi vil komme at se, vil vi selvfølgelig ikke – og kan ikke – løbe fra.

Jeg vil i den forbindelse sige, fordi flere har været inde på det, at jeg synes, der har været en lidt urimelig kritik af regeringen og specielt af finansministeren i forbindelse med indgåelsen af overenskomsterne ved sidste forhandling. Jeg mener helt afgjort, at det var det private arbejdsmarked, der lagde op til de forhøjelser, der skete, og der havde lagt linjen. Derfor er det urimeligt ensidigt at kritisere regeringen og specielt finansministeren.

Nu er det vel sådan – det er sagt tit fra denne talerstol – at når det går godt økonomisk, er det regeringens fortjeneste, i hvert fald når man ser det fra regeringens side. Går det dårligt, er det udlandets skyld. Så er det konjunkturerne udefra.

Men hvis vi i dag lytter til Socialdemokratiet eller oppositionen, lyder det lige modsat. Så er det regeringens skyld, at den ikke har forstået at udnytte de internationale konjunkturer osv. Jeg synes ikke, den diskussion er særlig interessant, fordi den er ens hver eneste gang, uanset hvem der sidder på regeringsbænkene.

Så vil jeg gerne fremhæve, hvad ministeren sagde i første del af sit indlæg, for her var egentlig et synspunkt, CD altid har haft, og vi har fremført det mange gange i de sidste 15 år. I øvrigt har vi netop for et par dage siden haft 15 års fødselsdag. Det synspunkt, jeg vil understrege, er, at det er meget, meget svært at klare betalingsbalanceproblemerne og arbejdsløshedsproblemerne på samme tid. Vi tror selvfølgelig alle på, og vi håber alle, at det kan lykkes at løse begge problemer, at de vil blive mindre. Men både erfaring og prognoser viser, at det vil blive meget, meget svært at klare på én gang.

Jeg har ikke tænkt mig at gå ind de aktuelle tal for ledigheden i de forskellige brancher, men hvis vi ser på udsigterne, er vi da i CD enige i, at der må være lidt lys forude.

Det er klart, at vi ikke kan klare alle landets problemer ved at øge den offentlige sektor, men altså omvendt synes vi heller ikke, at en bevidsløs procentuel nedskæring af denne sektor er noget, der klarer beskæftigelsesproblemerne i samfundet. Også her må vi altså bede om, at der bliver tale om en balancegang.

Hvis vi tager et helt andet område, f.eks. byggeriet, som ministeren også havde en speciel kommentar til, må vi desværre konstatere, at den sektor i hvert fald ikke i øjeblikket lider af den samme skavank, som vi så i 1985–86, nemlig de såkaldte flaskehalsproblemer. Det var sådan, at der i visse dele var mangel på arbejdskraft og branchen derfor var blevet lønførende, så det var nødvendigt at gennemføre foranstaltninger til opbremsning. Men det kan da godt være, at nogle af de opbremsningsinitiativer ved en nærmere vurdering og eftertanke ikke alene er overflødige, men også måske direkte skadelige i dag.

Jeg har også nogle bemærkninger om den aktuelle situation. Statistikker kan vi selvfølgelig ikke ændre, men det, der er mere interessant, er, hvordan vi får sat hjulene i gang igen. Jeg har med interesse lyttet til ministerens bemærkninger om de langtidsløse og særligt udsatte grupper, og for dem har regeringen fremsat flere forslag, som vi behandler i Arbejdsmarkedsudvalget i øjeblikket. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen af de forslag, at der er mange positive elementer i de bestræbelser, regeringen kommer med. Det, vi specielt har kritiseret, er selvfølgelig finansieringen, og det husker man formentlig godt. Jeg